

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 241. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263241264/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

[250] Hår saa den viise Gud i *Africæske* Lande,
 Hvor slig forgiftig Beest er meer end her før haande,
 Udhidset Orm mod Orm, hver anden at bestruide:
 Men her kand Hiorten rask om Tacken Slangen sfiide.
 Maud kand oc med en Stok, Snog, Staal-orm, Øgler leede,
 Med ringe mact hos os, slaa død i Skof oc Heede.
 Saa ere vore Land' i disse Nørre Kroge, (y)
 Lycksalig' høj forært' af Skaberen den Kloge,
 Som for slig giftig Orm, der synderligen hidsig,
 Beskader; hår forskaant oc fra forgiften bidsig.
 Lycksaliger end er *Ebusitaner* kolde, (z)
 Hos hvem forderflig Orm ej nogen Lüif kand holde.

(y) Vore Lan-
 des Lycksalig-
 hed.

(z) Ph. Clouet.
Geogr. Bib. 2.
 C. VII.

Blandt alle disse Diur som Gud gaf Lüif oc Aande
 Blef Mensken aller sidst opbygt af Herrens haande.
 Ej at hand ringest var, som Gud sig lood miß-ynde,
 Med saadant æddel Diur sin Skabning at begynde:
 Men at hand ej forgef's skuld' ham til Konge gjøre,
 Der hafd' ej Undersaat som ham skuld' ær' oc høre.
 En velforstandig vært, ej sine Gæster leeder,
 I Spiise-Stuen ind, før hand den Sal bereder,
 For hand seer alting klart at Ild oc Lüuset funker,
 Tællerken Sølf-geskir paa dug sneehviide prunker:
 Saa oc den stoore Gud, vor Gud, der alle Stunde,
 Hår Aaben Disk bestilt, oc som før vore Munde,
 :51] Den *Nectars* Himmel-drik hår bødet ud at flyde,
 Med hundred tusent spring, oc Honning-kag' at nyde,
 Vild' oc ej til sit Bord vor første Fader sætte,
 For aiting i hans Huus stood herlig aat til rette,
 Oc under Bord-tapeet, (a) forziirt med liuse Brande,
 Hans dug med lecker Mad forsiuned kunde stande.
 Hvert Creatuure skønt der Himlen med-stolterer,
 Der Jorden pranger af, oc Vandet af Hofverer,
 Er iidel Prøve-verk naar mand den Konst ret acter,
 Som denne Mester-konst beteer i alle facter.

IV.
 Menniskens
 heilige skab-
 ning oc hel-
 lige Ecteskabs
 Betræctelse.

(a) Himmelen
 uabstract som
 det tynde. *Esa.*
 XI. 22.